

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

(Utgitt av Norsk Filatelistforbund)

REDAKTØR: BJØRN MELBYE — Postboks 875 — OSLO

Forretningsfører: O.r.sakfører Leiv A. Brecke — Torggt. 1, Oslo

NR. 6

JUNI 1957

16. ÅRG.

INNHold

«TABIL» Exposition Internationale de	Månedens 100-åring	106
Timbres-Poste	For stempelsamlere	107
People to people	7 skilling brun, N.K. nr. 21	108
Er et verdensfrimerke nødvendig?	Meddelelser fra Poststyret	109
Motivsamlinger	Nyheter	110
Spredte tanker om nye frimerker og første-	Canada-nytt	112
dagstjenesten	Møtereferater	113

„TABIL“ Exposition Internationale de Timbres-Poste.

Classification:

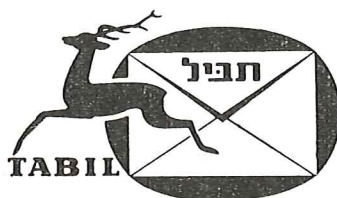
Classe Officielle — Hors concurs
collections officielle (F.I.P. § 9).

Cour d'Honneur
collection invitées.

Classe d'Honneur
collections ayant obtenu deux médailles
d'or ou un Grand Prix et une médaille
d'or, ou des prix correspondant à deux
médailles d'or lors des expositions inter-
nationales suivantes (F.I.P. § 6): 1949 —
Paris — Bruxelles; 1950 — Londres; 1952
— Monaco — Utrecht — Luxembourg;
1953 — Lisbonne; 1955 — Oslo — Stock-
holm; 1956 — New York — Zagreb —
Helsinki.

Classe Libre
collections appartenant à des collec-
tionneurs privés.

Dans ces classes on distinguera entre
les Divisions, Groupes et Sections suivants
de collections.

Division A — Palestine

- Groupe 1. Précurseurs.
» 2. Administration Militaire et
Civile (Mandat).
» 3. Oblitérations, marques
postales et Poste Militaire.
» 4. Entiers postaux.

Division B — Israël

- Groupe 1. Période d'intérim, Locaux,
Poste Militaire, Guerre d'In-
dépendance.
» 2. Timbres.
» 3. Oblitérations, marques
postales et entiers postaux.

Division C — Moyen Orient

Groupe 1. Bureaux de poste étrangers dans le Levant.

» 2. Autres pays (excepté Palestine et Israël).

Division D — Europe

Division E — Etats non-européens

Groupe 1. Afrique (excepté Egypte).

» 2. Asie (excepté ceux compris déjà dans les Divisions A, B et C).

» 3. Amérique du Nord.

» 4. Amérique Centrale et Amérique du Sud.

Division F — Dominions, Colonies, Protectorats et Pays sous mandat

Division G — Collections de genre

Division H — Littérature Philatélique

Sections

Les Divisions A à G seront subdivisées en sections suivantes:

Section (a) Etude et recherche.

» (b) Collections spécialisées.

» (c) Collections générales («catalogue»).

» (d) Poste aérienne.

» (e) Histoire Postale.

» (f) Entiers postaux.

» (g) Essais.

» (h) Raretés.

» (i) Postes locales.

» (j) Oblitérations et marques postales.

» (k) Pré-philatéliques.

„People to People Partnership“.

Samarbeid — Folk til Folk.

I høst, den 11/9 56 — kom president Eisenhower med en lang utredning om et program for «*People to People Partnership*» på en spesiell konferanse i Det Hvite Hus i Washington. Når presidenten for De Forenede Stater av Amerika selv fant tid og talte for P.P.P. var det fordi saken er viktig og til vårt alles beste.

Vi frimerkesamlere ble ikke spesielt nevnt — men vi har all grunn til å føle oss utpekt. Vi er kjent med alle land — internasjonale mennesker med samme interesser. Derfor er det så let for oss å forstå, bli brevvenner med andre nasjonaliteter. Igjenom P.P.P. i første rekke vil vi derfor arbeide for fred og hjelpe å bygge veien til varig fred — et flott mål for oss — det er så naturlig, så selvfølgelig, at det behøver ikke engang å stå i Norsk Filatelist-Forbunds vedtekter.

Er det da noen som truer freden? — frimerkesamlerne? Nei, slett ikke — men allikevel er det frykt i dag — her er angst for at den internasjonale fred snart er slutt. Men vi samlere kan gjennom våre brever motarbeide en sånn utvikling og arbeide for mellomfolkelig forståelse! Under «Norwex»-festlighetene var det en som

holdt fram: «*Fred og fordragelighet blant menneskene*» — som et mål passende for oss samlere. Det er rett og riktig — alle er enig og jeg føler det er viktig at vi slutter opp om «Folk til Folk Samarbeide». «People to People Partnership» forsøker å bedre kårerne for alle mennesker, trygge vår egen og nabonasjonenes fremtid.

Hva kan vi frimerkesamlere bedre gjøre enn med velvilje og begeistring yte frivillig arbeid for internasjonalt vennskap. Vi vil i første rekke yte saken vår fulle sympati og rette en takk til vår gamle venn, mr. H. L. Lindquist, som er president for National Federation of Stamp Clubs i New York — og som har sendt meg en folder med opplysning om den aksjon, som president Eisenhower her har satt i verk. Av innledningen hitsettes:

On September 11/12—1956, a group of leading American citizens assembled at a special White House Conference in Washington, D. C. They were called together by the President of the United States to discuss ways and means for building new roads to international understanding.

The aim is to build a massive program of communication between Americans and

the citizens of other lands — to establish lasting two-way relationships from which international friendship and understanding could grow. The technique is to be direct through people-to-people.

In his letter of invitation to the Conference members», the President had said: «If our American ideology is eventually to win out in the great struggle being waged between opposing ways of life, it must have the active support of thousands of independent private groups and institutions and millions of individual Americans acting through person-to-person communication in foreign lands.»

The Conference members recognized that in building international friendship extensive work is already under way by many private groups. The purpose of the Conference was to ask certain representative Americans to help stimulate the national consciousness to expand these activities. The leaders left the Conference prepared to organize 41 citizens committees, representing the Nation's economic, social and cultural life, to carry on this important voluntary work.

Since the White House Conference, momentum has grown. More and more Americans in all parts of the Nation's life are beginning to take part in this enormous and important undertaking.

Jeg refererer også et par utsnitt av presidentens tale:

If we are going to take advantage of the assumption that all people want peace, then the problem is for people to get together and leap governments — if necessary to evade governments — to work out not one method but thousands of methods by which people can gradually learn a little bit more of each other.

The problems are: How do we dispel ignorance? How do we present our own case? How do we strengthen friendships? How do we learn of others? These are the problems.

Og ennvidere:

Today, we have this problem that I have stated: That of creating understanding between peoples. Here are people that we hope will lead us. Governments can do no more than point the way and cooperate and assist in mechanical details. They can publish certain official documents.

But I am talking about the exchange of professors and students and executives, the providing of technical assistance, and of the ordinary traveler abroad. I am talking about doctors helping in the conquering of disease, of our free labor unions showing other peoples how they work, what they earn, how they achieve their pay and the real take-home pay that they get.

In short, what we must do is to widen every possible chink in the Iron Curtain and bring the family of Russia, or of any other country behind that Iron Curtain, that is laboring to better the lot of their children — as humans do the world over — closer into our circle, to show how we do it, and then to sit down between us to say, «Now, how do we improve the lot of both of us?»

In this way, I believe, is the truest path to peace. All of the other things that we do are more palliatives or they are holding the line while constructive forces of this kind take effect.

Deretter hadde utenriksminister John Foster Dulles et kraftig innlegg, og til slutt et avsnitt: «What you can do», hvorav hitsettes:

The People-to-People Program gives you a personal opportunity to participate in the vital work of making friends for our country.

As an individual your contribution may take the form of writing letters to friends and relatives abroad. Or you may wish to share your American books and magazines with eager readers overseas. Or you may welcome into your home one of the many foreign visitors who have come to our country to study or conduct business.

Working through your civic, business, social or cultural organizations, your people-to-people activities can take on broader scope.

If you are a civic leader, for example, you may help your community undertake a «town affiliation» with some sister-city abroad, as did Hagerstown, Md., recently with Wesel, Germany.

I folderen «People to people fins til slutt en liste på 41 representanter for aviser, leger, bokhandlere, kunstnere, banker, *hobbies*, (*H. L. Lindquist*), hoteller, arbeiderorganisasjoner, assurance, sportsgrupper, musikere, etc. etc. som nå i første rekke skal organisere og arbeide videre med saken.

Abr. Od fjell.

Er et verdensfrimerke nødvendig?

Av M. Axel Aarck.

(Utdrag av l'Union Postale, revue mensuelle, utgitt av le Bureau international de l'Union postale universelle.)

Idéen om et frimerke med internasjonal verdi til bruk for medlemmer av Union postale universelle er kanskje ikke ny, men i virkeligheten er en slik tanke ikke blitt diskutert i unionen. Hvis frimerket ikke skulle tjene annen funksjon enn å bekrefte at portoen var betalt, ville et internasjonalt frimerke sett dagens lys for lang tid siden. Men frimerket har foruten sin opprinnelige funksjon også en oppgave for sitt eget land. Frimerket på et brev er som nasjonalflagget på båten mast. Det har også ting å fortelle om landet, dets folk, dets historie, dets fremragende personligheter, dets flora og dets fauna. Hvordan skulle et land kunne gi avkall på et slikt middel til å gjøre seg kjent i verden? De nasjonale følelser forlanger et nasjonalt frimerke, og dermed blir det. Ikke destomindre bør idéen om et verdensfrimerke ikke forkastes. Det er gode argumenter som taler for det, og her er noen:

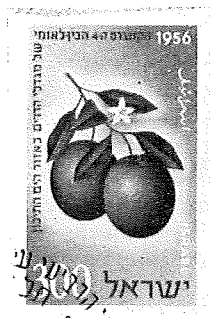
Kommunikasjonene til lands, til vanns og i luften er etter siste krig blitt utvidet i en grad som man ikke hadde kunnet tenke seg. Luftlinjer krysser verden i alle retninger, jernbanelinjer er bygget mange nye steder, og kjempeskipene, disse veritable luksushoteller til sjøs, krysser verdenshavene med sine tusener av passasjerer. Å reise er blitt moderne, — turister, sportsfolk, forretningsfolk og kongressdeltakere reiser stadig fra det ene land til det annet. En eneste flyhavn i London har i det siste år ekspedert over 3 millioner passasjerer. Det er opplagt at alle disse reisende korresponderer med sine venner, sine foreldre og sine kontorer. Et verdensfrimerke ville i høy grad lette denne korrespondanse ved at man hadde med seg sine frimerker, kjøpt i sitt eget land, og man var uavhengig av postkontorenes åpningstider, der hvor man måtte befinne seg. Ombord kunne man ekspedere sine brev med losen eller tolleren uten at man behøvde å gå i land.

Postkontorene i de forskjellige land burde ikke ha noen vanskeligheter ved å selge det internasjonale merke samtidig med

landets egne. Utgiftene ved trykning og distribuering fra Bern ville kunne dekkes ved en liten tilleggskost som var internasjonalt vedtatt. Men det skulle ikke være nødvendig her å behandle alle detaljer ved utgivelsen av et slikt merke.

Motivsamlinger.

I anledning av Henry Knophs oppfordring i aprilnummeret vil jeg gjerne få lov å fortelle hvordan jeg setter opp mine merker. Da jeg ikke har hatt forbindelse med andre motivsamlere, har jeg måttet suge av mitt eget bryst.

Jeg samler zoologisk og botanisk, og da jeg går frem på samme måte med begge samlinger, kan jeg holde meg til den zoologiske. Jeg setter ikke inn to merker med samme bilde, f. eks. bare nr. 44 (Yvert — 57) Guatemala, helst det billigste altså. Ett eller flere blanke ark for hvert land, samler landene i hver verdensdel og setter dem så alfabetisk i album. Under merkene skriver jeg — så vidt jeg kan arbeide meg frem til det — objektets navn på norsk og latin, f. eks. New Foundland, Yvert nr. 179, LAKS — SALMO SALAR.

Når man da ikke er noen støver i språk, kan vel de fleste sette seg inn i hvor meget arbeide, utbytte og glede man på denne måten kan skaffe seg.

En gang i fremtiden kan det kanskje bli til at jeg deler samlingen i pattedyr, fisk osv., men foreløpig er det ikke nødvendig, så den tid, den glede.

La meg til slutt nevne at jeg setter merkene inn etter som jeg får dem, uten å ta hensyn til utgivelsesåret. Dette kan jo settes over hvert merke.

Med hilsen

Sigurd Braastad.

Medl. Grimstad Filatelistklubb.

SPREDTE TANKER

om nye frimerkeserier og førstedagstjenesten.

Vi har i de siste hefter av tidsskriftet kunnet lese at der er nye «turistmerker» — Nordkapp-merker — på trappene. Ved henvendelse til «Luka» har jeg fått bekreftet dette, merkene kommer i vår, og med samme motiv som tidligere. Det blir Nordkapp V, 3 verdier med tillegg til fordel for turistsaken.

Denne «ny-emisjon» gir anledning til atskillige refleksjoner, og som en ganske alminnelig filatelist må det være meg tillatt å fremkomme med noen av de tanker man får om enda en serie norske merker med det evindelige Nordkapp!

Det sies så smukt i artikler, bøker og turistbrosjyrer at Norge er et vakkert land. Ja, det er sikkert det er, men allverdens frimerkesamlere må få det absolutte inntrykk at vi ikke har stort å fare med i så måte, all den stund vi ikke kan sende ut «turistmerker» med annet enn fjellveggen lengst i nord. Jeg ser her selvfølgelig bort fra landskapsserien for noen år siden med rein, stavkirke og fjordlandskap.

Det er jo svært lett vint igjen å ty til Nordkapp, klisjéer foreligger vel fra før, det er bare å endre verdier og farger. Men det forekommer meg — og sikkert mange, mange med meg — at når man først skal sende ut merker med tillegg for turistpropaganda, burde de som stiller med frimerkeutgivelsen i Norge, vise litt mer oppfinnsomhet, for å bruke et mildt uttrykk.

En «Nordkapp V»-serie er simpelthen nedslående!

Hvor mange andre herlige motiver kunne man ikke velge, — vi har midnatssol, Torghatten, de syv søstre (både fosser og fjell), «prekestolen» på Vestlandet, Nidarosdomen, Romsdalshorn for bare å nevne noen få motiver som ville vise verden noe ganske annet enn den nå interesseløse fjellveggen Nordkapp (hva frimerker angår). Ved å se på Wilses mange herlige fotografier av norsk natur ville man lett finne motiver for turistpropaganda. Kaster man et blikk i sin Frankrike-samling, kan man se det ene vakre merke etter det annet, som får folk til å ønske å se de steder som er avbildet. Ja, de fleste land har det på lignende måte,

«Gjengangeren».

Gamle forslag.

så det er uforståelig at vi behøver å dokumentere vår evneløshet på denne måten.

For noen år siden kunne man lese i tidsskriftet at der i den komité — eller det utvalg — som foreslår eller gir Postverket råd vedrørende nye frimerker, også var oppnevnt en filatelist; hvis jeg ikke husker feil, var det herr Stensdal som var «vår» representant. Er denne komité opp-

hørt med sin virksomhet, eller er utvalget rett og slett sjaltet ut av de bestemmende herrer?

Jeg tror mange vil være interessert i å få rede på dette. Tillegget på den nye Nordkapp-serie skal vel som tidligere gå til Landslaget for reiselivet. Har dette virkelig gått inn for enda flere merker med Nordkapp, som — hvis dette skal fortsette — snart blir like kjedelige som de evindelige posthorn?

«Luka» kunne også opplyse at vi senere på våren får en serie på tre merker i anledning av det geofysiske år. Det var jo gledelig å erfare. Vi deltar jo i forskningene sammen med andre nasjoner, som vel samtlige sender ut merker i anledningen, — noen foreligger allerede. Det er bare å håpe at merkene, som etter sigende skal ha forskjellige motiver, får motiver som er typiske for vår innsats i denne forskning. Disse merker bør derfor imøteses med stor interesse.

I denne forbindelse må det beklages at mannen som gjennomførte frigjøringsverket i 1905, og hvis 100 års dag nylig ble feiret og minnet, ikke ved denne anledning ble hedret med et frimerke. Det hadde vært på sin plass, et merke med Christian Michelsen, slik at vi hadde hatt begge de to «store» fra 1905 på våre frimerker — Nansen og Michelsen.

Forleden fikk jeg brev fra Danmark med førstedagsavstempling av det «provisorium» som er sendt ut til inntekt for Ungarn-hjelpen. Det er restopplaget av 95 øre oransjerødt Fredrik IX som er overtrykt med 30 + 5 og «Ungarnshjelpen». Flere land har sendt ut slike hjelpemerker. Selv om man kan si at provisorier er en uting, er formålet så godt at heller ikke Norge burde avstå fra på denne måten å komme, *enda mer offisielt*, et lite kjempende og lidende folk til hjelp. Vi har flere uaktuelle merker i Kongeserien som med fordel kunne gis overtrykk til fordel for Ungarn.

For et års tid siden ble det slått stort opp bl. a. i dagspressen at nå skulle det bli «orden» på førstedagsstemplingen her i landet — endelig! Et utvalg var i arbeid med denne for samlere meget viktige sak. Det ser ut som denne sak igjen er vandret heden. Riktignok er det blitt «orden» på utgivelse av førstedagskonvolutter, bl. a. ved Postmannslaget, men *det* løser ikke problemet. Det er en skikkelig førstedags-service de aller fleste samlere i dette land

ønsker, *nb.* med pene *særstempler*, forskjellig for hver frimerkeutgave. En spesialkonvolutt til dyre penger, forsynt med et vanlig datostempel, er internasjonalt mindreverdige. Jfr. «Norden-merkene». Norges førstedagsbrev her er en ynke å se. Nei, da har finnene et ganske annet grep på tingen.

Samlerne bør ikke lures til å kjøpe dyre spesialkonvolutter, enten inntektene av dette salg går til humanitære organisasjoner eller posttjenestemennenes feriefond o. l. Særlig i siste tilfelle burde *postens egne folk sette noe inn på å gi den førstedagsservice samlerne ønsker* og som konvolutt-tiltakene selvsagt skulle kreve.

Det vil sikkert interessere de fleste frimerkesamlere å få en redegjørelse i tidskriftet om hvorledes denne sak nå ligger an. Det er intet mindre enn flaut likeoverfor utenlandske bytteforbindelser å måtte gjengjelde disses førstedagsbrev med flotte og morsomme avstemplinger, med et hverdagslig norsk ditto.

Odd Graham.

*

Så vidt red. er orientert, er herr Jarle O. Stensdal fortsatt «vår» representant i den nevnte komité eller utvalg, dvs. Forbundets. (Se N.F.T. nr. 9/56, s. 139.)

Ellers er vel Postverkets standpunkt til *særstempler* og *førstedagskonvolutter* (kort) stort sett uendret — ser det ut for — og kan tolkes i det nå over hele verden så kjente ord fra et ellers mindre forståelig språk: *Njet!*

Red.

Månedens 100-åring.

Nk. nr. 3, 3 skilling, lillagrå (6/6 1857), (1 050 000).

Prøvetrykk, tagget 13, på vannrett, stripet papir fins i gul, blå og lillagrå farge.

For stempelsamlere.

Nedenfor gjengis stemplene «Elling» (dampskip?), «Grorud Jernbanestation» og «Koppang Jernbanestation». Samtlige kan sikkert, uten å ta munnen for full, betegnes som *meget sjeldne*. Vi takker eieren, herr S. Løkeberg, Tønsberg, for elskverdigheten ved å stille disse og de i nr. 4/57 gjengitte til bladets disposisjon.

Elling.

Koppang Jstn.

Grorud Jernb.st.

Hull-avstemplingen på 4 skill. (Nk. nr. 4) som ble omtalt i nr. 4/57, er av eieren sendt NFT for offentliggjørelse, hvilket

skjer hermed. Hvis gjengivelsen blir god, vil man kunne se «initialene» til styrmannen ombord (i «Ganger Rolf»). Disse vil

FLAA, GOL 59, KVINDHERRED, NORD-HEIMSUND, SAND i SENJEN, SØRTJOS o. fl. enringstempler på røde merker kjøpes.
H. Bugge, Drammen.

da vise seg å være «Gan» med «8/4» under. Med andre ord: *Begynnelsen av skipets navn* (Ganger Rolf), hvorav da resten antagelig fins enten på «brodermerket» (et annet 4 skill. eller en annen verdi) eller på konvolutten, som sannsynligvis er gått «all kjødets gang»! «8/4» er begynnelsen på datoen, hvorav resten *kan* fins på det avvaskede «brodermerke» eller på konvolutten, som altså må antas å være borte for godt. Brevet må formodes å være «stemplet» ombord i «G. R.» ved å forsyne merkene med båtens navn og årstallet. Ved ankomsten til Hull er de så videre forsynt med «Hull-stempelet». «G. R.» hører ikke til våre alminneligste dampskipstempler akkurat!

Merket satt altså ikke på brev som opplyst første gang.

Vi takker eieren, herr Rolf Gummeson, Stockholm, for elskverdigheten med å låne oss merket. (Merket er ellers til salgs — for den som måtte være interessert.)

Nedenfor gjengis videre 3 meget sjeldne avstemplinger på Norge nr. 1. Kanadisk avstempling er så vidt man vet ukjent fra før. Eieren betalte den nette sum av kr. 1000.00 — ettusen — i sin tid for å få det — og dette er visstnok ansett å være en rimelig pris for et slikt unikum.

Østerriisøer.

Vallo.

Kanadisk stpl.

De to øvrige — *Vallo* og *Østerriisøer* — er også stempler man ikke ser daglig. *Vallo* har det vært tvil om eksisterte, denne anses hermed å være ryddet helt av veien.

Ved siden av å være sjeldne, er stemplene også *sjeldent* vakre — *Vallo* må vel således sies å være av aller høyeste klasse. Det må være tillatt å misunne eieren et slikt objekt som dette. Etter anmodning skal *hans* navn ikke røpes (han frykter for altfor mange forspørsler), men vi takker for hans vennlighet ved å la oss få se slike enestående objekter.

Red.

Tidlige avstemplinger på nr. 53 IV.

Det var med en viss interesse jeg leste artikkelen i siste nummer av N.F.T. om Norge nr. 53 III og 53 IV. Særlig det siste merket arbeidet jeg en del med i sin tid og hadde også et par innlegg om det i Tidsskriftet. De herrer Werenskiold, Wirsching og Tørud har formodentlig rett i meget av det de skriver — jeg føler meg ihvertfall ikke kompetent til å bestride det, unntatt hvor det er håndfaste ting å holde seg til. Og det er tidspunktet for utgivelsen. Her må det være et eller annet galt i beregningene. Jeg har nemlig funnet atskillige avstemplinger fra før 1. oktober 1890, og fra de forskjelligste steder i landet. Av disse er fire avstemplinger fra 1889, alle i november måned, og alle stemplet Christiania. Det passer meget godt sammen med opplysningen om stempelet fra 19/11—89, nevnt i Norges Frimerker 1855—1924. Har dessuten funnet flere avstemplinger fra første halvår av 1890, riktignok plukket ut blant flere tusen merker, men allikevel. Det later således til fremdeles å være meget uklart omkring utgivelsen av plate IV. La oss derfor høre om det er andre som også har funnet tidlige avstemplinger på dette merke. Kanskje man på grunnlag av nye opplysninger kan komme frem til holdbare teorier om når merket virkelig er kommet ut.

Sig. Løkeberg.

Bidrag til studiet av utgaven 1872–75, Skilling-posthorn, Norgeskatalogen nr. 21 – 7 skilling brun.

Jeg sender resultatet fra en av mine studier i tilfelle det skulle ha interesse for leserne av Norsk Filatelistisk Tidsskrift.

Jeg har nettopp studert et halvark (nedre) av nr. 21 pl. III som jeg har i min samling. Jeg fant flere ting i dette halvark som ganske sikkert vil være av interesse for mange av leserne. Jellestad nevner i sin artikkel om 7 skilling posthorn at han så et ark som han kalte plate IIIa, hvor en vertikal rad hadde blitt utskiftet for typene 14—4—13 og 19.

Jeg fant at i dette ark nr. 51 var type 13 og 61 type 19. Dessuten var nr. 81, den tidligere type 22, i dette ark type 16. De av Jellestad nevnte platefeil på nr. 52 og 82 finnes ikke på dette halvark, enskjønt typene er de samme, nemlig 16 og 13.

Der er 5 fremtredende platefeil:

- Nr. 51 (T-13): Ytre høyre ramme innbøyd ved nedre høyre hjørne.
- Nr. 75 (T-3): Tø bøyninger på ytre venstre ramme rett opp for spissen av ving nr. 7.
- Nr. 85 (T-20): Bøyninger på ytre venstre ramme ved ving nr. 8.
- Nr. 92 (T-17): Ytre og indre høyre ramme skadet ved ving nr. 4, og innbøyd.
- Nr. 94 (T-15): Ytre høyre ramme fortykket ved ving nr. 4, og indre bøyd.

Vannmerket er det vanlige i stilling 1.

Posthorn skilling utgaven.

Typer for prøvetrykkene på kartong.

- Nr. 16: Øvre merke type 10 og nedre merke type 5.
- Nr. 17: Øvre merke type 2 og nedre merke type 12.
- Nr. 18: Øvre merke type 12 og nedre merke type 5.
- Nr. 19: Øvre merke type 1 og nedre merke type 10.

Fredrik G. Olausen.

Rettelser:

Side 63 — 1. spalte, 17. linje ovenfra: «oppløse», skal være «oppføre».

Side 64 — 1. spalte, 14. linje nedenfra: «1. trykning», skal være «3. trykning».

MEDDELELSER FRA POSTSTYRET

Norske poststeder.

Jessheim poståpneri, Lillestrøm postkontors distrikt, omgjøres til postkontor med virkning fra 1. juli 1957. Offisiell forkortelse av navnet på postkontoret blir *Js*.

Brevhusene Hynne og Ljøgot føres over fra Lillestrøm til Jessheim postkontor med virkning fra 1. juli 1957.

Nye poststeder:

Finnfjordbotn — Leirkilen — Osbudammen feltpost — Vetrhus.

Umbukta brevhus I (under *Mo* postkontor) er gjenopprettet fra 1. mai 1957.

Nedlagte poststeder:

Aursjøen feltpost, *Heimseta* — ny postadresse Heimseta brevhus (*Hyn*).

Kalven — ny postadresse *Kalven* brevhus (*Holmefjord*).

Kristvikbugt — ny postadresse *Brughagen*.

Navneendringer:

Gårdseter poståpneri i Bindal herred, Nordland fylke, under Brønnøysund postkontor, vil etter flytting den 1/5 1957 bli kalt *Lysfjord*.

Narbuvollen rettes til *Narbuvoll*.

Rausand rettes til *Raudsand*.

Regulering av distrikt.

Fra 1. juli 1957 skal postkontorene i Haugesund, Kopervik og Skudesneshavn med distrikter høre under 5. postdistrikt.

Tollpliktige saker i brevpostsendinger til Ungarn.

Det ungarske poststyre meddeler at det fra 15. mars 1957 er forbudt å legge tollpliktige saker — unntatt legemidler, serum og vaksiner — i alminnelige og rekommanderte brev, vareprøver og småpakker til Ungarn.

Verdibrev til utlandet.

Poststyret i China, Taipei, melder gjennom Bern-byrået at det fra 1. april 1957 gjenopptar verdibrevtjenesten med utlandet.

Høyeste tillatte verdiangivelse er 500 gullfrank.

Postoppkravstjenesten med utlandet.

Postoppkravstjenesten mellom Østerrike og Norge blir gjenopptatt fra 1. mai 1957.

Postoppkrav kan heftes på rekommanderte sendinger, verdibrev, vanlige pakker og verdipakker.

Maksimumsbeløpet er 50 norske kroner for sendinger til Østerrike og 180 østerrikske schilling for sendinger til Norge.

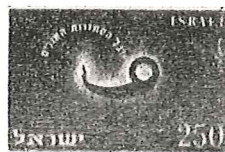
Omsettingskursen er: 100 schilling = 28 kroner.

Det er forutsetningen at oppkravet skal dekke verdien av innholdet i sendingene.

Massesendinger er ikke tillatt.

Postanvisningstjenesten med utlandet.

Fra 1. mai 1957 vil maksimumsbeløpet for postanvisninger fra Danmark til Norge bli hevet fra 50 til 500 danske kroner.

ISRAEL-SAMLERE!

Abonnér på frimerkebladet «The Holy Land & Middle East Magazine».

Kr. 17.50 pr. år fritt tilsendt. Kan sendes undertegnede i ubrukke frimerker.

Uunnværlig for alle samlere av Midtøstens frimerker, — mye interessant stoff.

MOSDEN-katalogen (eng. tekst) er en ypperlig katalog over Israels frimerker. Pris kun kr. 15.00. Mankolister mottas.

TOR E. G. SOLHEIM

Industrigaten 60, Oslo.
Norske massevarer kjøpes til høyeste dagspriser.

nyheter

NORDEN

NORGE:

Postverkets Frimerkesalg til Samlere melder 28. mai 1957:

I anledning av Det internasjonale geofysiske år 1957/1958 gir Postverket ut en serie frimerker i verdiene 25, 35 og 65 øre. Formatet er det dobbelte av vanlig frimerkestørrelse. Frimerkene kan fås kjøpt ved alle landets postkontorer fra og med mandag 1. juli 1957.

25 øre grønn — Jan Mayen (Akvarell av professor Henrik Mohn). Format: 37,6 × 21,1. Opplag: ca. 4 millioner.

35 øre rød — Kart over Svalbard. 21,1 × 37,6. Ca. 10 millioner.

65 øre blå — Kart over Sydpolkalotten m/ Dronning Maud Land. 21,1 × 37,6. Ca. 3 mill.

Alle tre utgaver: Tagging: 13. Ark à 50 merker. Papir uten vannmerke. Dyptrykk: Emil Mønstue A/S, Oslo.

Det blir ikke anledning til å bestille førstebrev gjennom Postverket.

ISLAND:

Frimerkjasalan, Reykjavik, opplyser følgende:

The Icelandic Post- and Telegraph Administration will, on May 8th, 1957, issue three new ordinary postage stamps in the following designs:

2 kr. green, Snæfellsjökull, — quantity 1 000 000.

3 kr. blue, Eiríksjökull — quantity 1 000 000.

10 kr. light brown, Örafajökull — the highest mountain in Iceland — quantity 1 000 000.

The designs of these stamps are the same glaciers as on the 1952 Air Mail with the aeroplane omitted on each stamp and in different colours and values. The artist is Mr. Stefán Jónsson, Reykjavik. Engraving and printing is done by the firm of Thomas de la Rue & Co., Ltd., London, in Single Direct plate in sheets of 50 stamps.

Customers are requested to send payment plus postage with their orders by International Postal Orders or by checks payable through banks in Great Britain, U.S.A., Denmark, Norway or Sweden.

The amount can also be paid to the account of: «Direction Générale des Postes d'Islande» at the following banks:

Guaranty Trust Company of New York, 140 Broadway, New York.

Hambros Bank Limited, London, Bishopsgate 41.

Bergens Privatbank, Kirkegaten 23, Oslo.

Skandinaviska Banken, Stockholm 16.
Privatbanken A/S, København, Børs-
gade 4.

Note: Payment permit must be obtained from «Direktoratet for vareforsyning» in order for payments through Privatbanken A/S.

The present rate of exchange is as follows:

1 U.S.A. \$	Icelandic kr.	16,30
1 £	—»—	45,60
1 Norwegian kr.	—»—	2,28
1 Swedish kr.	—»—	3,15
1 Danish kr.	—»—	2,36

SVERIGE:

Postverkets Frankoteckensexpedition för sam-
lare, Postfack, Stockholm 1, meddelar:

Svenska Sällskapet för Räddning af Skepps-
brutne eller, som det numera heter, Sjö-
räddningssällskapet, fyller 50 år den 1. juni. I anslutning
härtill ger postverket ut två nya frimärken i
valörerna 30 öre och 1 kr. 40 öre. Frimärksbilden,
ett fartyg i sjönöd och en räddningskryssare på
väg för assistans, är tecknad av konstnären Tor-
sten Billman, och graveringen har utförts av fri-
märksgravören Sven Ewert. Den lägre valören
blir blå och finns både i rullar och i häften, den
högre blir röd och finns bara i rullar. Bildytan
är 27,25 × 20,5 mm.

Förstadagsbrev frankerade med en fullständig
serie (tre à 30 öre, ett à kr. 1:40) tillhandahålles
av Postverkets frankoteckensexpedition för sam-
lare mot inbetalning senast den 25. maj av kr.
2:30 på postgirokonto 1049. Även ostämplade se-
rier kan rekvireras från expeditionen. Priset är
då kr. 2:30 jämte avgift för rekommenderat brev,
80 öre.

Sjöräddningssällskapet har under de gångna
åren byggt upp en effektiv sjöräddningstjänst.

Räddningskryssare är stationerade på utsatta
ställen längs hela kusten. Sällskapet samverkar
med statens olika organ — televerket, marinen,
flygvapnet, sjöfarts- och tullverken etc. Kust-
radiostationerna fungerar som räddningscentraler
och kan alarmeras från alla telefoner i kustban-
det med namnanropet «Sjöräddning».

Utenfor Norden.

AUSTRALIA:

Postmaster-General's Department opplyser føl-
gende:

Opplaget for Centenary of Responsible Govern- ment (utgitt 26/9 1956), 3½ d., er	32 950 000
Opplaget for Olympia-serien (utgitt 31/10 1956) er for 4 d. ...	119 209 880
7½ d.	4 602 000
1 sh.	7 500 000
2 sh.	7 500 000
Opplaget for 10 d. aerogrammet (ut- gitt 12/11 1956) er	4 377 789

Et 8 d. portomerke ble tatt i bruk 24. april
1957.

Verdiene i den kurserende serien er for øvrig
revidert. Det vil ikke bli trykt mer av 1½ d., 2 d.,
3 d. og 6 d., som derfor vil gå ut når de for hån-
den værende opplag er oppbrukt.

Portomerker er ikke til salgs på samme måte
som frimerker, men kan fås kjøpt til pålydende
ved The Philatelic Sections of the Department
i alle Australias stater.

BAHRAIN:

Den nye pengeverdi basert på decimalsystemet
er innført, og de kurserende verdier av Q. E. II-
utgaven ble sendt ut 1. april d. å. med nytt over-
trykk i den nye myntenhet. Verdiene er: 1 Naya
Paisa på 5 d., 3 N.P. på 1/2 d., 6 N.P. på 1 d.,
9 N.P. på 1½ d., 12 N.P. på 2 d., 15 N.P. på
2½ d., 20 N.P. på 3 d., 25 N.P. på 4 d., 40 N.P.
på 6 d., 50 N.P. på 9 d., og 75 N.P. på 1/3. —
Ruppee-verdiene berøres ikke av reformen.

Like før utgivelsen av den ovenfor nevnte serie
ble 1/2 d.-merket med vannmerke St. Edward's
Crown, overtrykt 1/2 anna, sendt ut. Ekte brukt
vil denne verdi antagelig bli «mangelvare».

BULGARIA:

Til minne om det bulgarske lags seier i det
VI. sykkelmesterskap i Ægypten(!) er det ut-
gitt 2 merker: 80 st. blågrønn og 80 st. brunrød.

I anledning av tidsskriftet «Ny Tid»s 60 års
dag er det gitt ut et merke i verdien 10 st. rød.

CANADA:

10. april d. å. kom som tidligere annonsert, et nytt merke i The Wildlife Serie, nemlig 5 c. svart med den kanadiske loom som motiv. Loomen er en vel kjent fugl i Canadas mange vann og sjøer. Spesiell førstedagskonvolutt og -avstempling.

5 c. er portotaksten for «first class mail» til Nord- og Syd-Amerika, The British Commonwealth, Frankrike og Spania.

En 6 c. purpur er kommet i tillegg til den kurerende portomerke-utgave. (S. G. Type D. 4.)

DEN MALAYISK FEDERASJON:

Crown Agents opplyser at de nye merker for federasjonen vil komme til å bestå av:

1) 4 verdier til bruk i alle de malayiske stater, Settlements of Malacca og Penang.

2) 11 verdier med de samme hovedmotiver for statene og settlementene, men med den enkelte stats eller det enkelte settlements navn.

Da statene og settlementenes antall tilsammen er 11, vil den totale mengde bli 121 for disse + 4 (se 1) = 125 forskjellige merker på ett brett!

Federasjonen består av: *Kedah, Kelantan, Malacca, Negri Sembilan, Pahang, Penang, Perak, Perlis, Selangor, Trengganu og Johore.*

De under 1) nevnte 4 verdier vil bestå av: 6 c. stålblå og med federasjonens flagg i fulle farger. Motiv: Gummitapping. 12 c. rød med flagget i fulle farger. Motiv: Federasjonens emblem. 25 c. purpur og blå med flagget i fulle farger. Motiv: Tinngraving. 30 c. rød og purpur. Motiv: Kart over federasjonen.

De under 2) nevnte 11 merker vil bestå av: 1 c. svart (Copra), 2 c. oransje (Ananas), 4 c. grå-brun (Rismark), 5 c. magenta (Moské), 8 c. grønn (Øst-kyst jernbane), 10 c. brunaktig purpur (Tiger), 20 c. blå (Fiskefartøy), 50 c. svart og blå (Innfødt med pusterør), \$ 1 blå og purpur (Departementsbygning), \$ 2 grønn og rød (Bersilat) og \$ 5 brun og rød (Veving).

Samtlige merker trykkes på papir med St. Edward's Crown. De spesielle 11 merker for *Kedah* vil i tillegg til de nevnte motiver også bære «her skeren»s portrett.

GIBRALTAR:

Utgaven påtrykt «New Constitution 1950» ble satt ut av kurs 7. februar d. å.

MALTA:

2 d. portomerker foreligger nå på krittaktig papir.

MUSCAT:

I likhet med Bahrain er ny pengeenhet basert på desimalsystemet innført. I den anledning ble det 1. april d. å. sendt ut følgende nye merker: 1 Naya Paise på 5 d., 3 N.P. på 1/2 d., 6 N.P.

på 1 d., 9 N.P. på 1½ d., 12 N.P. på 2 d., 15 N.P. på 2½ d., 20 N.P. på 3 d., 25 N.P. på 4 d., 40 N.P. på 6 d., 50 N.P. på 9 d. og 75 N.P. på 1/3. Rupee-verdiene blir ikke berørt.

Umiddelbart før utgivelsen av denne serien forelå et 1 d. merke med St. Edward's Crown overtrykt 1 anna. Ekte stemplet vil dette merket sikkert bli av de bedre.

NY-HEBRIDENE:

Condominium 50 år ble inndradd fra videre salg 30. april d. å.

NEW ZEALAND:

I anledning av 50 års dagen for innstiftelsen av *the Plunket Society* ble det 14. mai d. å. gitt ut et minnemerke i verdien 3 d. Merket, som er trykt av Messrs. Bradburg, Wilkinson & Co., bærer bilde av stifteren av foreningen, *Sir Truby King*. Fargen er lys vinrød. Ark à 160 merker. Merkestørrelsen er 21 mm × 25 mm. Det er anvendt 2 plater, nr. 1 og 2 — meddeler General Post Office, Willington.

SAAR:

Til Saar-messen som fant sted i tiden 26. april til 8. mai d. å. ble det gitt ut et minnemerke i verdien 15 fr. rød og grå. Motiv: Smelteverk. Opplag 2 500 000. Salget begynte 20. april og avsluttes 31. oktober 1957. Merket har frankeringsgyldighet til 1. januar 1959.

TYSKLAND (øst):

Til den «internasjonale befrielsesdag» ble det 25. april d. å. utgitt 2 merker i format 32 × 54 mm slik: 5 + 5 Pfg. grønn og 20 + 10 Pfg. rød.

30. april d. å. forelå et merke i anledning av det «X. internasjonale sykkelritt for Freden» — 5 Pfg. oransje.

3. mai d. å. igjen en serie «zu Förderung und Popularisierung des Kohlenbergbaus» (!) på 3 verdier: 10 Pfg. grønn, 20 Pfg. rød og 25 Pfg. blå.

ØSTERRIKE:

I anledning av 25 års dagen for Anton Wildgans død ble det 29. april d. å. utgitt et minnemerke i verdien 1 Sch. stålblå. Opplag 2 000 000.

Canada-nytt.

Mangefargede blomster planlagt.

Om et år eller to planlegger det kanadiske postvesen å sende ut en serie frimerker som viser kanadisk flora, noe som egner seg vel for flerfargetrykk.

Dette ble nylig opplyst av L. J. Mills, økonomidirektør for postverket, da han av-

ga en erklæring til finanskomitéen i House of Commons. Mr. Mills er ansvarlig for valget av motiver for kanadiske frimerker.

En serie som viser kanadiske indianer-masker er også planlagt, etter det som blir opplyst av John R. Carpenter, som er sjef for postverkets filatelistiske avdeling. Og det er pålitelige rykter som forteller at videre serier som viser kanadiske turistsentra og kanadisk sport vil komme.

The Canadian Bank Note Co. i Ottawa holder nå på å lage blomstermerkene. En del samlere tror at de vil bli sendt ut i 1957, andre venter dem i 1958. Blomsterserien vil avløse serien med ville dyr, som har kommet litt etter litt siden 1953.

Mr. Carpenter sier at det er meningen å sende ut to eller tre blomstermerker hvert år. De vil alle bli tegnet av samme kunst-

ner. Postverket mener at det kan produsere en meget penere serie på den måten enn om flere kunstnere utførte tegningene.

«Når de merkene vi sender ut er middel-mådige, forårsaker de lite kritikk», sier mr. Carpenter. «Men når de blir tegnet av en virkelig kunstner, forårsaker de ofte meningsforskjeller, fordi, skulle jeg tro, kunsten er et motsetningenes emne».

Han forsvarte tegningene utført av billedhugger Emanuel Hahn, Toronto, en for hans sterkt kritiserte Dronning Elizabeth kroningsutgave og fjellgeita (5 c) som kom i april i fjor, idet han sa at graveringsarbeidet var utilfredsstillende for det førstnevnte, og at det sistnevnte ble godtatt kunstnerisk av National Gallery og teknisk av zoologiavdelingen ved Nasjonalmuseet.

Meekels Weekly.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

BERGENS FILATELIST-KLUB

Møte nr. 428 ble holdt i Tinghusets Kafé 9. april 1957. 32 medlemmer var til stede, og møtet ble ledet av formannen, F. C. Svendsen.

Formannen refererte skrivelser som var sendt til Bergens kontaktbyer Abo, Århus og Göteborg, til filatelistklubbene der med forslag om samarbeid med utveksling av bl. a. medlemsblad, referater og annet av interesse for vår hobby.

Resultatet av spørrekonkurransen «12 rette» på forrige medlemsmøte ble kunngjort.

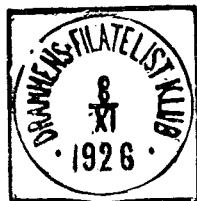
Melding om en hel rekke nye svenske frimerker på grunn av portoforhøyelsen ble også referert, likesom det ble demonstrert to nye elektriske lupen.

Aftenens foredragsholder var Otto Maalstad — «Klippe — klippe nr. 6», med utdrag av hans rikholdige samling avis- og tidskriftsutklipp med og uten filatelistisk innhold.

Møtet ble hevet kl. 21.05. Aftenen fortsattes med selskapeleg samvær og byttevirksomhet.

Referent.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

avholdt møte nr. 302 den 11. mars 1957 i Central Hotels storsal. Den nye formann, hr. Tunesvig, åpnet møtet med å ønske de fremmøtte velkommen. Sekretæren leste referat fra møte og generalforsamling i februar.

Den innkomne post ble lagt fram til gjennomsyn, og ordet ble så gitt til aftenens kåser, hr. Sverdrup.

Sverdrup hadde benevnt sitt kåseri «Frimerke-

dilla hos samleren og andre». Han sa bl. a. i sitt gode kåseri at «dilla» er en sykkelig benevnelse, men frimerkedilla er ufarlig for legeme og sjel, men meget smittsom. Den som i ung alder er blitt smittet, vil aldri bli kvitt denne basille. Smittet i voksen alder, viser symptomene seg ikke så altfor ille. Sverdrup nevnte at enkelte lands potsverker har frimerkedilla når de med korte mellomrom utgir spesielle merker til minne om både ditt og datt. Slike merker kan jo tåles innen en rimelig grense, men slik det nå er — de spyr ut frimerker. Det offentlige i mange land har også frimerkedilla når de utgir merker med en tilleggsverdi som slett ikke kommer postverket til gode, og når de opererer med de såkalte sperreverdier. Det fins også land som trykker opp frimerker, men som selv ikke har postalt behov for dem, da posten går portofritt. Den eneste kur mot denne form for dilla er at forbundene tar seg av behandlingen. Sverdrup kom til slutt inn på komedien med førstedagsavstempeling med særegne stempler. Han tok som eksempel Nordraak-serien. Hvordan kan et postkontor, på ett døgn, makte å stemple over 81 000 førstedagsbrev med et par håndstempler? Det er en umulighet, og de som samler førstedagsavstempler, kan de være sikre på at de virkelig har en ekte førstedagsavstempeling?

Formannen takket Sverdrup for hans utmerkede kåseri og fortsatte med å fortelle fra et møte han hadde overvært i Junioravdelingen. Han var blitt så begeistret over juniorenes tilaksomhet at han hadde fått med seg deres formann, Birger Dahl, for at han kunne gjenta sitt kåseri fra siste juniormøte for oss seniorer.

Dahl fortalte om papirets fremstilling opp gjennom tidene, om de forskjellige kvaliteter av frimerkepapir, om tykkelsesgradering og vannmerkefremstilling. Det var et kåseri så ypperlig og godt utarbeidet og fremført at ingen senior

kunne gjort det bedre. Som ledere av junioravdelingen kan frk. Larsen og hr. Mandt være stolte av å kunne presentere en slik representant for juniorgruppen som den vi stiftet bekjentskap med denne aften. — På klubbens vegne takket hr. Tungesvig juniorformannen for hans kåseri, som med interesse var fulgt av seniormedlemmene.

Etterat premiene for betalt kontingent for 1957 var trukket ut, og tilfalt Sverre Iversen, Sverre Eriksen og fru Thorsen, ble møtet hevet.

28 medlemmer og 1 gjest overvar møtet.

EE.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB

Møte ble holdt tirsdag 4. april 1957 kl. 19.00. Formannen ønsket kveldens foredragsholder, herr Hilmar Nilssen fra Kristiansand S. velkommen. — Etter at referat fra forrige møte var referert, ble ordet gitt til herr Nilssen.

Han omtalte innledningsvis noen hyggelige minner fra tidligere besøk i Grimstad og ønsket klubben til lykke med de gode resultater som flere av dens medlemmer hadde oppnådd ved internasjonale utstillinger i den senere tid. Videre påpekte han filateliens heldige virkninger på samleren sjøl. Filateliens største aktivum er gleden over samlingen og samlerarbeidet. Den er en deilig hobby, uten band på samleren. Han kan samle fritt, hvilke land og merker han vil, han kan velge form og omfang samt den tid han ønsker. — Så tok han oss med på en herlig tur til Finlandia-utstillingen i Helsinki. Han var begeistret over synet av de mange store og interessante samlinger fra mange land. Flere verdenskjente samlere var representert. Det gledet ham også å se samlinger fra Grimstad-klubben. — Som avslutning viste foredragsholderen en del av sin store samling Frankrike. Den særdeles vakre oppsetning og de mange sjeldenheter vakte stor begeistring hos tilhørerne.

Formannen rettet en hjertelig takk til foredragsholderen for det belærende og spirituelle foredrag samt overrakte ham samtidig en bukett nelliker.

K. Kristensen.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 423 ble avholdt i Kongesalen, Handelens Hus, tirsdag den 12. mars 1957 kl. 20.00 under ledelse av formannen, Erling Knudsen. Det var 24 medlemmer til stede samt 1 gjest.

Etter at formannen hadde ønsket velkommen, ga han ordet til førstesekretæren, som refererte møte nr. 422. Ingen hadde noe å bemerke til referatet. Formannen refererte den ankomne post, herunder et takkebrev fra Abraham Aas for gevinsten i lotteriet: en kaffetrakter. — 2 nye islandske merker ble varslet, kr. 1.50 og kr. 1.75 samt et nytt 60 øres Grønland.

I «5 minutter» serien kåserte Berg Thomassen om frimerkesamlere kontra filatelister. Han fremholdt beskjedent at han selv og de aller fleste i vår klubb helst måtte regnes til den førstnevnte

kategori. Dette hadde imidlertid mindre å si, det var først og fremst gleden ved hobbyen som måtte komme i høysetet.

Deretter leste fru Haugeland opp en liten stubb om mannfolk og samlermani, hvorav de verste var *frimerkesamlere*. Forfatteren eller kanskje helst -innen, som for øvrig ikke ble navngitt, var ikke nådig, og konkluderte med å uttrykke sin lyst til å myrde vedkommende som hadde oppfunnet frimerket.

Det var intet til auksjon denne gang, men salgslederen hadde atskillige utvalgshafter som ble lagt fram. — Møtet hevet ca. kl. 22.00.

Sekr.

Møte nr. 424 ble holdt i Kongesalen, Handelens Hus, tirsdag den 26. mars 1957 kl. 20.00 under ledelse av formannen, Erling Knudsen. Det var 24 medlemmer samt 1 gjest til stede.

Etter at formannen hadde ønsket velkommen, ga han ordet til førstesekretæren, som refererte møte nr. 423. — Fra Gustav Vilhelmson, Värnamo, forelå tilbud om frimerkebytte. En del frimerkehandlere hadde sendt sine prislistor.

Som et eksperiment på underholdningsområdet ble det sendt et lydbåndopptak av et kåseri som Bertram C. Middelthun holdt i Kringkastingen for en tid siden. Kåseriets tittel var: Dengang da jeg var gutt. Etter kåseriet innledet formannen til diskusjon om verdien av lydbåndopptak til underholdning og lærdom på møtene. Berg Thomassen henstilte til Johnsen som forbundsstyremedlem å søke istandbragt en ordning, slik at kjente filatelister talte inn gode og lærerike foredrag på lydbånd, for at disse senere kunne bli lånt eller leid ut til de lokale klubber. Johnsen lovet å ta seg av den saken. Hodne Larsen gikk inn for bl. a. opptak av interessante diskusjoner på lydbånd. Nøst kom inn på den mere tekniske side av saken og besvarte en del spørsmål dessangående fra medlemmene. Da enkelte var en smule i tvil om lovligheten av slike avspillinger, ville formannen først undersøke dette nærmere før en foretok noe videre i saken.

Til auksjonen var bare anmeldt noen få objekter, men kjøpelysten var for en gangs skyld frisk, og merkene gikk fort unna til bra priser. Deretter fremviste Odd Knutsen sin flere ganger premierte temasamling zoologi, som vakte almen beundring. — Salgslederen la til slutt frem en del utvalgshafter, hvorefter møtet ble hevet ved 22-tiden.

Sekr.

MOSS FILATELISTKLUBB

holdt møte i Moss Hotell den 18. mars 1957 kl. 19.30 under ledelse av formannen, E. Stark. Til stede var 9 medlemmer. — Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent uten bemerkninger.

Det forelå ingen foreningssaker til behandling. Imidlertid kunne formannen meddele at forhandlingene med kommunen om leie av utstillingslokale gikk sin gang og at det var godt håp om at saken ville gå i orden.

Ordet ble så gitt til kveldens kåser, ing. Trygve Jørgensen, som på kort varsel hadde påtatt seg å fortelle om Madagaskars frimerker. Imidlertid var Jørgensen her på hjemmebane, fordi Madagaskar er et av hans kjæreste samleom-

råder. I tilknytning til kåseriet viste Jørgensen også frem en fin samling av Madagaskars frimerker, foruten at han besvarte en rekke spørsmål fra dem som hørte på. — Kåsøren fikk en velfortjent takk av formannen for det interessante kåseriet.

Møtet fortsatte med hyggelig samvær og ble hevet kl. 22.00.

H. H. R.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1408 ble holdt i Oslo Handelsstands Forening 4. februar 1957 under ledelse av formannen, Dagfin Kjiholt. Det var møtt fram 86 medlemmer og 7 gjester. Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Formannen foreslo valg av voldgiftsutvalg for byttevirksomheten. Disse ble valgt med akklamasjon: M. Rosenhavn, Omar Eliassen og Tor J. Holtan.

Valgkomité til generalforsamlingen ble: Gellein, Ulleberg og Holtan.

Formannen refererte forslag til statutt-ændring som skal opp på generalforsamlingen.

§ 4 tilføyes: Medlemmer som har betalt kontingent i 50 år, fritas for kontingent.

§ 8 om formannens stilling: 1. avsnitt: Han er klubbens faste representant i Norsk Filatelistforbund.

Aftenens hovedpost: Bestyrer Leif Tveit: «Bakkebø og åndssvakesaken». Kåseri med film. Formannen takket herr Tveit hjertelig for hans besøk.

Under eventuelt påtalte Jarle O. Stensdal enkelte forandringer i Norgeskatalogen fra utgaven 1955 til 1957. Det gjaldt ordvalget fra nytrykk til opptrykk bl. a., og forklaring av marginaler. Stensdal nevnte også angående auksjonslistene at de burde påføres at de oppgitte priser gjelder prima eksemplarer. Mange av objektene har beskrevne feil, og det kan muligens misforståes, slik at objektene likevel har full verdi.

Tore Solheim spurte om ikke bypostkatalogen kunne komme i ny utgave, da den gamle er antikvert. Arnstein Berntsen opplyste at bypostkatalogen var utgitt av forbundet. Han mente at det ikke var aktuelt ennå med ny utgave.

Møtet ble hevet kl. 22.05.

Axel Holst.

Møte nr. 1409 ble holdt i Oslo Handelsstands Forening 18. februar 1957 under ledelse av formannen, Dagfin Kjiholt. Det var møtt fram 90 medlemmer og 4 gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Ny jury til høstkonkurransen 1957: Følgende ble valgt: Jarle O. Stensdal, Alf Ellingsen og Anders Evensen.

Sekretæren la fram nyheter og bytteønsker.

Aftenens hovedpost var: Island og dets frimerker. Kåseri med lysbilder ved Fredrik Kobro. — Formannen takket kåsøren på det hjerteligste.

Under eventuelt nevnte Thrap Meyer at det skulle utgis en sjøfartsserie i Sverige. Han mente at skipsfarten burde ha sin serie her i Norge også, og helst før Sverige fikk sin. Thrap Meyer kritiserte Norgeskatalogen. Han likte ikke den nye multiplikasjonstabell for varianter. Han var også forbauset over kravet til marginer på Norge nr. 1. — Formannen bemerket at det var første

gang man prøvet tabellen, og man måtte vinne erfaring.

Holtan bemerket i anledning av den forestående høstkonkurranse at katalogsamlerne burde sende inn sine samlinger til bedømmelse. De fleste samlere er katalogsamlere, det er forholdsvis få spesialister. Derfor ønsket han katalogsamlerne velkommen til konkurransen. — Jakobsen mente at det av og til blir for lite grunnlag til å bedømme en katalogsamling. Samlerne bør vise at de kan gjøre noe ut av den materie de har. Man må vise at man har arbeidet med saken, ikke bare satt merkene inn.

Møtet ble hevet kl. 21.30.

Axel Holst.

Møte nr. 1410 ble holdt i Oslo Handelsstands Forening 4. mars 1957 under ledelse av formannen, Dagfin Kjiholt. Møtet var arrangert som filmaften og hyggekveld med damer. Det var møtt fram 76 medlemmer og 19 gjester. Formannen ønsket gjester og medlemmer velkommen.

Referat fra siste møte ble opplest og godkjent. Sekretæren la fram nyheter og bytteønsker. — Det var kommet takkebrev fra Birger M. Bendixen og Carl H. Werenskiöld i anledning av deres utnevnelse til riddere i «Det Gyldne Posthorn».

Gullplakett ble utdelt til Anders Evensen for hans Hollandssamling i høstkonkurransen 1956.

I. I. Jacobsen la fram forslag til en bedømmelseskonskurranse som skal brukes på et medlemsmøte. 10 medlemmer setter opp et antall frimerker hver på blanke ark. Merkene blir bedømt av en jury og senere av medlemmene. Man vil da få en lærerik erfaring når resultatene stilles sammen.

Vi fikk så filmen «Dyreliv i Arktis», som var meget interessant. — Møtet sluttet kl. 21.30.

Etterpå var det selskapeleg samvær, smørbrødbufet og dans.

Axel Holst.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Arsberetning. Hvis en tar som utgangspunkt de siste år, så har 1956 vært et til dels bra år for Stavanger Filatelist-Klub. Det er blitt avholdt 16 møter, hvori er medregnet årsmøte.

Frammøtet har vist en positiv økning, idet den totale møtedeltakelsen har vært 302 medlemmer mot

202 i 1955. 39 medlemmer har deltatt på møtene, mot 29 forrige år. Tilgangen på nye medlemmer har vært bra, idet 10 nye medlemmer er innmeldt, og medlemstallet var ved årets utgang 88.

Samtlige møter har vært avholdt på Viktoria hotell. Lokalet er pent, men det egner seg dårlig til møtelokale for filatelister. Det har flere ganger vært fremmet forslag om å få et bedre og mer hensiktsmessig lokale, men det har i første omgang strandet på klubbens økonomi. Lokalet på Viktoria hotell er tross alt rimelig. Men en bør ha det for øye, at et møtelokale på et mer sentralt og populært sted utvilsomt vil trekke flere medlemmer på møtene.

Økningen i frammøtet det siste år skyldes nok i vesentlig grad den bytteordning som nå prak-

tiseres. Etter de opplysninger bytteforstanderen gir, har omsetningen vært ca. 3 000 kroner. 116 hefter har vært i sirkulasjon. Det vil forsøksvis bli anledning til å omsette og kjøpe merker på auksjon, hvor beløpet godskrives byttekontoen.

Stavanger Filatelist-Klub sto som arrangør av Norsk Filatelistforbunds landsmøte. Møtet ble avviklet i Stavanger 16. og 17. juni. Etter de uttalelser som forelå, kan en uten overdrivelse si at klubben gjorde det bra som arrangør ved dette store opplegget. Det var hyggelig da Stavanger F.K.s æresmedlem, borgermester Middeltun, på landsmøtet ble tildelt Forbundets høyeste utmerkelse, «Sølvløven».

Landsmøtet var en hard økonomisk belastning for klubben, idet underskuddet var kr. 1 601,65, men dette har rettet seg betraktelig opp ved gaver og gaveauksjoner.

Tidsskriftet, som i de senere år har ført en kummerlig tilværelse, helst på grunn av redaksjonelle vansker, har igjen i 1956 kommet i mer normal gjenge. Foreløpig har det skortet litt på stoff og det har til dels vært tung kost. En har inntrykk av at klubbens medlemmer foretrekker noe mer populært.

Spørsmålet om å danne en junioravdeling har vært tatt opp, og det eneste det står på, er et høvelig lokale. En har forsøkt i Ynglingen, men dette lokalet blir for dyrt. Derimot er det mulig at Skolenes Fritidsundervisning kan skaffe et klasserom på en av byens skoler. Denne sak vil bli undersøkt, og en håper at et resultat snart vil foreligge.

De betraktninger formannen gjorde angående et lydbåndarkiv for N.F.F., har så meget for seg at det spørs om ikke klubben burde fremme dette som et forslag og oversende det til Forbundets styre for viderebehandling.

På et av møtene ble det satt fram forslag om å anskaffe klubben årets nye kataloger for utlån til medlemmene. Da det var økonomisk vanskelig for klubben å sette forslaget ut i livet, har formannen vederlagsfritt stilt ett sett Yvert og en Zumstein-katalog til disposisjon for medlemmene mot en liten avgift som i sin helhet tilfaller klubbkassen.

Programmene på møtene har vært som vanlig med referater fra tidsskrifter, opplesning, framvisning av samlinger, film etc., hvor formannen alene har stått for programmene på 10 av 16 møter.

Årets auksjoner og utlodninger har innbrakt klubbkassen kr. 797,20.

Sekr.

TROMS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 243 ble holdt 11. januar på Bangsunds kontor. Til stede var 9 medlemmer.

Formannen åpnet møtet og ønsket medlemmene velkommen til arbeidet i det nye år. Han refererte så en rekke nyttårshilsener og innkomne skriv, blant annet tilbud på frimerker i helark. — Medlemmene gikk deretter opp til Bangsund. Denne refererte brev fra flere filatelistvenner i Finnland.

Wilhelmsen viste så fram et Norgeskart, og det var et kart som vakte oppsikt. Han hadde laget det til juniorenes julemøte. Det var et kart

av Norge som var laget som et frimerke, og ved hjelp av Norges frimerker av alle typer var de fleste ting av filatelistisk, historisk og geografisk interesse illustrert. Wilhelmsen hadde selv tegnet og komponert kartet, og han fikk selvsagt stor applaus. Han fikk på stedet en rekke bestillinger på kopier.

Fru Bangsund serverte kaffe og utmerkede smørbrød, som ble vederfart mer enn full rettferdighet.

Utvvalgshafter sirkulerte. Bangsund viste fram en del av sine mange album, og mens gratislotteriet ble avviklet, fikk USA-entusiastene Talseth benyttet anledningen til å fylle en del hull i sin samling.

Møte nr. 244 ble holdt 1. februar på Bangsunds kontor. Til stede var 14 medlemmer.

Formannen åpnet møtet og ga ordet til sekretæren, som leste referat fra forrige møte. Deretter referertes innkomne skriv, blant annet sirkulære nr. 1 fra Kristiansand Filatelistklubb, og fra Postverket om SAS-flyging over Nordpolen 24. februar. Videre tilbud på frimerker.

Kveldens kåsør var forhindret fra å møte. I stedet leste formannen 1. del av Dan Thune Larsens artikkel om Ferrariteter fra N.F.T. 1945.

Så flyttet man over til Arbeiderforeningens restaurant. Til kaffen nøt man kafeens gode karbonader, og mens utvalgshafterne gikk rundt, ble det avviklet en tippekonskurranse i anledning av at Musse Pigg ble åpnet og innholdet talt opp av kassereren. Henriksen vant med nesten 1 rett. Innholdet var kr. 48,43, og han hadde tippet kr. 47,11. Uheldigste tipper hadde kr. 109,50, og begge ble premierte.

Møte nr. 245 ble holdt 22. februar på Bangsunds kontor. Til stede var 12 medlemmer.

Formannen refererte brev fra Bendixen som har sendt en ny hilsen til forfatteren av artikkelen om trær på frimerker. Det er funnet en ny tresort som er meget gammel. Videre var det et hyggelig brev fra et medlem av Horten Filatelistklubb om mange ting, og spesielt om Spitsbergenstempler etc. Vi ber samlere av Spitsbergens frimerker og stempler om å henvende seg til klubben hvis de har bytemateriell.

Kåsøren hadde fått fristen forlenget med 3 uker, så formannen leste 2. del av artikkelen om Ferrariteter.

Etter at en hadde luftet spørsmålet om feiringen av 30 års jubileet, ble møtet som vanlig avsluttet i Arbeiderforeningens restaurant.

A. Sundstrøm.

FINSK SAMLING + div. merker og F.D.C., AFA-verdi ca. 3 100, byttes i maleri eller selges.

Ernst Jakobsen — Sande, Vestfold.

Send meg gode merker fra Deres land. De vil motta merker til samme verdi fra Frankrike, koloniene eller andre land.

Bertrand — 171 Boulevard Murat, Paris 16, Frankrike.

En verdens-, Europa- og skandinavisk frimerke-katalog av eldre årganger kjøpes. Tilbud sendes

Sek. Josef Høvik — Stadsbygd.